

ПРОБЛЕМИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИШІ УДК 159.944+004

Павло Тимофійович Кушнір,
кандидат історичних наук, доцент
кафедри всесвітньої історії,
Юлія Володимирівна Кушнір,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри психології,
Донецький національний університет
(м. Вінниця)

Актуальність дослідження. Дистанційне навчання стає все популярнішим та зручнішим у сучасному суспільстві. Тому все частіше можна зустріти інформацію щодо можливості придбання знань та навичок з тієї чи іншої науки, дисципліни. Інформаційні технології, розвиток науки і техніки, а також пристосування до цього процесу особистості веде до змін методів та форм навчання. У процесі навчання важливою є взаємодія. Під час дистанційної освіти взаємодія присутня, але вона набуває іншого значення. Взаємодія «студент-викладач» в он-лайн курсах необхідна, бо завжди потрібен той ХТО вчить і той КОГО навчають [1].

Керівництво сучасних ВНЗ має взяти за основу розробку і впровадження в практику навчального закладу використання он-лайн курсів. Це важливо з точки зору розвитку додаткових можливостей ВНЗ. Впровадження курсів з дистанційного навчання привертає увагу суспільства до вишу, тобто це реклама, можливість залучати фахівців і втілювати більш сучасні підходи до навчання. Крім того ВНЗ, який активно використовує дистанційне навчання має можливість розробляти інтелектуальний продукт, залучати інвестиції, зміцнювати базу щодо можливого працевлаштування студентів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дистанційне навчання має бути дуже зручним для людей з різним рівнем підготовки. Особливу увагу потребують слухачі, які вже мають базову освіту, але в силу різних життєвих обставин прагнуть навчатися, розширювати свої професійні знання. Спеціалісти, які повинні проходити курси підвищення кваліфікації – це теж та категорія слухачів, які будуть готові за гроші отримати свідоцтво або відповідний сертифікат.

Під час розробки дистанційних курсів існують різні проблеми: неформальний підхід до викладання теоретичного матеріалу, розробка нестандартних завдань, які б продемонстрували необхідні уміння та ін. Серед загальних проблем розробки курсів з дистанційного навчання існують труднощі щодо оцінки їх якості [2; 3].

Звісно, оцінювати курс мають колеги, викладачі, а також студенти, учні. На наш погляд, саме думка студентів та учнів має бути основною під час оцінювання якості розробленого курсу. Тому процес навчання включає завжди зворотній зв'язок, який виступає основою подальшого розвитку професійної майстерності викладача. Він має безпосередній інтерес та зацікавленість у думках саме студентів.

На останній стадії дистанційного навчання має бути розроблена анкета, яка допоможе викладачу робити моніторинг з метою оцінки якості навчального курсу. Моніторингу підлягають такі характеристики як: доступність матеріалу, різноманітність завдань, глибина теоретичного занурення, практична користь отриманих навичок та знань. Зворотний зв'язок у такій формі допоможе викладачу виправити певні недоліки у методичному наповненні курсу та зробити курс цікавішим, сучаснішим, доступнішим.

В опитуванні за допомогою анкети найзручнішим буде використовувати класичну шкалу семантичного диференціалу, яка дозволяє оцінити все вищезазначене. Анкета може мати наступні змістовні блоки: питання щодо сильних та слабких сторін курсу, щодо можливості використання здобутих знань у професійній діяльності, щодо форм та методів дистанційного навчання, їх ефективності та доступності, щодо якості роботи викладача.

В анкетах мають бути питання, спрямовані на виявлення суб'єктивної задоволеності студентів курсом, що вивчається.

Крім того, викладач повинен здійснювати самоаналіз процесу роботи зі студентами, викладених питань, завдань, аналізувати причини, які ведуть до низького рівня знань. Взагалі має бути статистична інформація щодо кількості студентів, які почали навчання і кількості студентів, які завершили його. З такими студентами, які не дійшли до завершення навчання потрібно спілкуватися і дізнаватися щодо причин, які заважали. Проблем, які виникають під час дистанційного навчання безліч, але популяризація безоплатних курсів за рахунок проведення платних іспитів чи платних сертифікатів - все це і багато чого іншого має бути альтернативою традиційному навчанню та оцінюванню.

Висновки. У процесі дистанційної освіти студенти мають унікальну можливість розробляти свою особисту стратегію навчання. Це можливо, якщо мета стосовно навчання усвідомлюється особистістю, якщо це так буде, то ВНЗ перестане бути місцем де можна марно витратити час. Технологія масових он-лайн курсів дає можливість зреалізуватись кожному, але потребує високого рівня їх мотивації та самоконтролю.

Список використаної літератури

1. Block, R & Godsk, M. Podcasts in Higher Education: What Students Want, What They Really Need, and How this Might be Supported. In T.

Bastiaens et al. (Eds), Proceedings for World Conference on E-Learning in Corporate, Government, Healthcare, and Higher Education, 2009. - PP. 117-128. <http://www.editlib.org/p/32442>

2. Daniel, J. Making Sense of MOOCs: Musings in a Maze of Myth, Paradox and Possibility, 2011. <http://www.academicpartnerships.com/research/white-paper-making-sense-of-moocs>

3. Oliver, R. Assuring the Quality of Online Learning in Australian Higher Education. In M. Wallace, A. Ellis & D. Newton (Eds). Proceedings of Moving Online II Conference. - Lismore: Southern Cross University. 2001 - PP. 222- 231.

ВПЛИВ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН НА САМОРЕАЛІЗАЦІЮ ОСОБИСТОСТІ

УДК 159.9.072.43

Леся Володимирівна Лешко,
*студентка II-го курсу спеціальності «Практична психологія»,
КВНЗ «Вінницька академія неперервної освіти»*

Актуальність дослідження. Проблема впливу сімейних взаємостосунків на самореалізацію особистості є особливо актуальною та соціально значущою на сучасному етапі розвитку української держави, де з кожним днем висувуються все більш високі вимоги до самостійності, ініціативності та відповідальності кожної людини. Частина потреб людини може бути задоволена тільки спільно з кимось, при цьому найповніше вони можуть бути задоволені в сім'ї, в рамках якої вони мають змогу реалізуватись в найвищі моральні почуття.

Короткий аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення умов самореалізації людини займає провідне місце як у зарубіжній, так і у вітчизняній психології. Поняття «сімейні взаємовідносини» та «самореалізація» виходять ще з філософських поглядів Платона і Арістотеля. Також вони досліджуються в працях таких зарубіжних психологів, як А. Маслоу, Е. Фромм, К. Роджерс, К. Юнг, А. Адлер та в працях вітчизняних психологів: Л. О. Коростилевої, К. О. Абульханової-Славської, В. П. Кравця та ін. Разом з тим, проблема самореалізації особистості в шлюбі на сьогоднішній день залишається недостатньо дослідженою.

Мета наукової публікації - дослідити та виявити вплив шлюбних відносин на самореалізацію особистості.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фактори, що впливають на самореалізацію особистості, можна поділити на три групи: генетичні, соціальні й особистісні. В ролі соціальних факторів можуть виступати: сім'я, школа, робота, референтна група й т.п.; у якості особистісних - мета,